

ΕΝΟΤΗΤΑ ΕΡΓΑΣΙΑ

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Έννοιες που προτείνονται για συζήτηση	Ζητούμενα
Εργασία	<ul style="list-style-type: none"> • Η σημασία της εργασίας • Αιτίες αλλοτρίωσης από την εργασία
Επάγγελμα (χειρωνακτικές και πνευματικές εργασίες)	<ul style="list-style-type: none"> • Γιατί έχουν δημιουργηθεί στερεότυπα για την ανωτερότητα των πνευματικών εργασιών
Ανεργία	<ul style="list-style-type: none"> • Συνέπειες-αίτια-τρόποι αντιμετώπισης
Τηλεργασία	<ul style="list-style-type: none"> • Αποτελέσματα (θετικά και αρνητικά)
Εξειδίκευση	<ul style="list-style-type: none"> • Αναγκαιότητα-συνέπειες-τρόποι αντιμετώπισης
Επιλογής επαγγέλματος	<ul style="list-style-type: none"> • Κριτήρια επιλογής
Επαγγελματικός προσανατολισμός	<ul style="list-style-type: none"> • Περιεχόμενο-σκοπός-αποτελέσματα-προβλήματα

ΕΝΝΟΙΟΛΟΓΙΚΕΣ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΕΙΣ

Η εργασία είναι μια προγραμματισμένη ενέργεια που μεταχειρίζεται ορισμένα μέσα για να φτάσει σε ορισμένο αποτέλεσμα και για την οποία, αυτός που την ασκεί αμείβεται, την κάνει σοβαρά και έχει τη συνείδηση ότι έχει ταχθεί σε ορισμένη θέση την οποία εάν εγκαταλείψει θα ζημιώσει και τον εαυτό του αλλά και το κοινωνικό σύνολο που περιμένει την προσφορά του.

Ανεργία: πρόκειται για κατάσταση κατά την οποία προσφέρονται λίγες θέσεις εργασίας ενώ υπάρχουν πολλοί ενδιαφερόμενοι γι' αυτήν.

Χειρωνακτική εργασία: καλείται η εργασία για την εκτέλεση της οποίας απαιτούνται σωματική /μυϊκή δύναμη.

Πνευματική εργασία: καλείται η εργασία για την εκτέλεση της οποίας απαιτούνται πνευματικές ικανότητες, ανώτερες θεωρητικές σπουδές.

Τηλεργασία καλείται η εργασία που εκτελείται εκτός του παραδοσιακού χώρου εργασίας (γραφεία, εργοστάσια, υπηρεσίες κ.λ.π.) με τη χρήση τηλεπικοινωνιακών και προηγμένων τεχνολογιών πληροφόρησης.

Εξειδίκευση είναι η αποκλειστική ενασχόληση με ένα πολύ μερικό και ειδικό αντικείμενο εργασίας ή μελέτης και η παράλληλη απόκτηση πολύ ειδικών γνώσεων και ικανοτήτων γύρω από το ίδιο αντικείμενο.

Επάγγελμα είναι η κύρια και συνεχής εργασία στην οποία επιδίδεται κάποιος, για να εξοικονομήσει τα απαραίτητα αγαθά που ικανοποιούν τις βιοτικές ανάγκες του

Επαγγελματικός προσανατολισμός: η συστηματική επιστημονική βοήθεια και το σύνολο των μέσων και των ενεργειών με τα οποία το άτομο ενημερώνεται για τα ε[αγγέλματα και τις ιδιαίτερες ικανότητες και κλίσεις του ώστε να επιλέξει συνειδητά το επάγγελμα που του ταιριάζει.

Επαγγελματική συνείδηση: Η συνειδητοποίηση των ηθικών δεσμεύσεων (υποχρεώσεων) που συνεπάγεται η άσκηση ενός επαγγέλματος και η επίγνωση του ανθρώπου ότι με αυτό συμβάλλει, εκτός από την ατομική, στην κοινωνική πρόοδο.

Εργασιακή αλλοτρίωση: (άλλος+ τρέω=τρέπομαι σε φυγή) ο όρος αναφέρεται στην ψυχική και συναισθηματική αποξένωση του εργαζόμενου από τη δουλειά του.

Λειτουργήμα: Ο όρος χρησιμοποιείται για να δηλωθεί η διαφορά από τον όρο επάγγελμα, που δηλώνει το βιοποριστικό μέσο που αποβλέπει σε οικονομικά οφέλη. Ο όρος λειτουργήμα αναφέρεται σε ορισμένα επαγγέλματα, τα οποία η κοινωνία ιεραρχεί διαφορετικά επειδή βασικός σκοπός τους είναι να υπηρετήσουν τον άνθρωπο.

Βιοπάλη : Ο αγώνας του ανθρώπου για την εξασφάλιση των απαραίτητων μέσων για την επιβίωσή του.

Βιοπορισμός: Η εξασφάλιση των υλικών μέσων επιβίωσης, ιδιαίτερα με την προσωπική εργασία.

Αεργία: ο όρος σημαίνει την εκούσια αποχή από την εργασία που οφείλεται σε νωθρότητα, τεμπελιά ή την εξασφαλισμένη κάλυψη των αναγκών του ανθρώπου με άλλους τρόπους.

Ανάγκη είναι η έλλειψη κάποιου ουσιώδους στοιχείου στον οργανισμό ή στην ψυχική υπόσταση του ανθρώπου, το οποίο έχει ως επακόλουθο κάποια ένταση. Η πλήρωση των αναγκών με αγαθά συνοδεύεται με συναισθήματα ευχάριστα, από ψυχική ευφορία ενώ όταν ματαιώνεται η ικανοποίησή τους τότε επακολουθεί δυσφορία, δυσαρέσκεια.

Αγαθά είναι τα μέσα με τα οποία ο άνθρωπος ικανοποιεί τις ανάγκες του. Ειδικότερα, αγαθό μπορούμε να θεωρήσουμε κάθε αντικείμενο, ουσία, πράξη ή υπηρεσία που μπορεί να μας προσφέρει ευχαρίστηση ή να μας προφυλάξει από δυσαρέσκεια. Σε όλες, ωστόσο, τις περιπτώσεις ενυπάρχει το στοιχείο της χρησιμότητας σε σχέση με τις ανθρώπινες ανάγκες. Τα αγαθά τα διακρίνουμε σε πνευματικά και σε υλικά.

Πρωτεύουσες (βιολογικές) ανάγκες: Οι ανάγκες που σχετίζονται με την επιβίωση μας (τροφή, νερό, στέγη, αναπαραγωγή).

Τεχνητές (πλασματικές) ανάγκες: Οι ανάγκες που έντεχνα υποβάλλει η διαφήμιση, ώστε να φαίνονται σαν πραγματικές μας επιθυμίες.

Δευτερεύουσες (πολιτισμικές) ανάγκες: Οι ανάγκες που σχετίζονται με τον πολιτισμό (υγεία, μόρφωση, ελεύθερος χρόνος, ψυχαγωγία, παιχνίδι, καλλιτεχνική έκφραση κτλ.)

Κίνητρο: ό,τι κινεί σε δράση, οτιδήποτε ελκύει και προσανατολίζει την ενεργητικότητά του ανθρώπου για την κάλυψη των αναγκών του.

Οικονομία είναι το σύνολο των προσπαθειών μιας ανθρώπινης κοινωνίας, που έχουν σκοπό την παραγωγή και την κατανάλωση αγαθών, (ανάπτυξη- πρόοδος)

Ευημερία: Η επάρκεια των υλικών μέσων της ζωής, που επιτρέπει τις απαραίτητες για έναν πολιτισμένο άνθρωπο ανέσεις

Βιοτικό επίπεδο: Οι υλικές και οικονομικές συνθήκες διαβίωσης ενός ατόμου ή μιας κοινωνίας.

Ποιότητα ζωής: Με τον όρο ποιότητα, σε επίπεδο ανθρώπινης ζωής, νοείται η ύπαρξη υλικών αγαθών, το ανώτερο βιοτικό επίπεδο, Η ποιότητα ζωής δεν εξασφαλίζεται μόνο με τους υλικούς όρους ζωής αλλά και με τους πνευματικούς, ηθικούς και ψυχικούς. Αναφέρεται στην ισορροπία που πρέπει να έχει ο άνθρωπος ανάμεσα στο ευρύτερο φυσικό κοινωνικό περιβάλλον του.